JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
SIEGBERT ALBER
22 päivänä helmikuuta 2000 *

1. Euroopan yhteisöjen komissio vaatii esillä olevassa asiassa yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY [1] (jäljempänä direktiivi) mukaisia velvoitteitaan. Komissio moittii Ranskan tasavaltaa ennen kaikkea siitä, ettei tämä ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin täysimääräisen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, ja toissijaisesti siitä, ettei tämä ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle. Kyseessä ovat erityisesti viikoittaista lepoaikaa ja yötyön kestoa koskevat säännökset. Komissio vaatii myös vastaajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

2. Direktiivin 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan jäsenvaltioiden oli saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 23.11.1996, tai niiden oli varmistettava mainittuun päivään mennessä, että työmarkkinaosapuolet sopivat tarvittavista toimenpiteistä.

3. Ranskan pysyvä edustaja Euroopan unionissa ilmoitti komissiolle 13.3.1997 päivätyllä kirjeellään, että Ranskan voimassa oleva lainsäädäntö sisälsi jo useimmat direktiivin säännökset, vaikka direktiiviä ei ollutkaan pantu kokonaisuudessaan täytäntöön, kuten viikoittaista lepoaikaa koskevien säännösten osalta.

4. Komissio kehotti 30.5.1997 päivätyllä virallisella huomautuksella EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan (josta on tullut EY 226 artikla) mukaisesti Ranskan tasavaltaa esittämään huomautuksensa direktiivin säännösten saattamista osaksi sen kansallista oikeusjärjestystä koskevan, tälle kuuluvan velvollisuuden väitetystä laiminlyönnistä.

5. Koska viralliseen huomautukseen ei virallisesti vastattu, komissio lähetti Ranskan hallitukselle 20.1.1998 päivätyn perustellun lausunnon.

* Alkuperäinen kieli: saksa.

1 — EYVL L 307, s. 18.

6. Ranskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 13.3.1998 päivätyllä kirjeellään, että direktiivin saattaminen täysimääräisesti osaksi kansallista oikeusjärjestystä oli vireillä.

7. Näin ollen komissio nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen, joka saapui yhteisöjen tuomioistuimeen 16.2.1999.

8. Vastineessaan Ranskan hallitus ei kiistä sitä, että sen on vielä pantava täytäntöön direktiivin viikoittaista lepoaikaa ja yötyön kestoa koskevat säännökset. Ranskan hallitus väittää kuitenkin, että vastaavat lakiesitykset ovat valmisteltavina ja että ne annetaan tiedoksi yhteisöjen tuomioistuimelle ja komissiolle niin pian kuin mahdollista. Se esittää myös, että muut direktiivin säännökset on jo asianmukaisesti saatettu osaksi Ranskan oikeusjärjestystä.

9. Kaikkien edellä esitettyjen seikkojen perusteella Ranskan tasavallan on selvästi näytetty jättäneen noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan siten, kuin komissio on moittinut Ranskan tehneen.

10. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan vastaaja on syytä velvoittaa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Ratkaisuehdotus

11. Esitän, että yhteisöjen tuomioistuin hyväksyy kanteen ja toteaa seuraavaa:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.